

DE POSTRIJDER

Men schrijft in

te Tongeren, bij M. COLLÉE, uitgever & eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 31.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags, s' donderdags & zaterdags.

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement

binnen de stad, 7 fr. per jaar.

buiten de stad, 8 fr.

Een blad afzonderlijk, 15 centimen. Aankondigingen, 15 centimen per drukregel.

TONGEREN, DEN 26 JANUARI.

Kamer.

In eene der laatste Kamerzittingen heeft men zich opnieuw bezig gehouden met de terugroeping van onzen gezant bij den H. Stoel, aan welken uitersten en gewelddadigen maatregel de oppositie zich met eene soort van woede geklampt houdt, doch waaraan het gouvernement niet weestaan. Ditmaal was het M. Rogier die het vuur opende doch met eene voorbehouding, eene geveinsde gematigdheid, waaruit slechts nu en dan een puntje der doktrinaire ezelsoor te voorschijn kwam.

Nen, M. Rogier zou niet willen, zooals grootmeester Van Humbeek, dat men *hic et nunc*, de belgische ambassade bij Z. H. den Paus afschafte; nen, integendeel, hij zal voor het krediet dier legatie stemmen, omdat... ja, omdat het belgisch gouvernement te Rome een diplomaat noodig heeft om Pius IX op zijne hoede te houden tegen de overdrijvingen der ultramontanen.

Zooals men ziet, zou volgens M. Rogier, de zending van onzen gezant te Rome uitsluitend bestaan in het aanprediken der gematigdheid aan Pius IX, en tevens om de protestatien te ontkennen, die het katholieke België, door het orgaan zijner bevaartheids, alsdoor de groote stem der volkeren voor de rechten van het gekrenkte Pausdom, aldaar doet hooren.

Die toestand zou inderdaad voor den Paus meer beleedigend en voor ons, katholieken, kwetsender zijn, dan de afschaffing zelve der legatie; wij verwerpen dus die stemming van M. Rogier, want de Paus die met de grootste welwillendheid, de tallooze blikken van achting en liefde der katholieken ontving, houdt in het geheel niet aan de hypokrietenhulde, die hem onze logbroeders en andere liberalen van den zoogezegden gematigden deesem zouden willen brengen.

Overigens, M. Rogier was het eenige kamerlid der linkerzij, dat zich voor het behoud der legatie verklaard heeft; MM. Guillery en Van Humbeek hebben er zich tegen verklaard en eene redevoering of liever eene schimprede in dien zin uitgesproken. MM. Woeste en Jacobs hebben hunne aanrandingen naar weerde beoordeeld.

De beraadslaging der artikelen van het Ludjet duurt voort.

Stads- & provincie nieuws.

Door koninklijk besluit van den 20 januari wordt een subsidie van 16,000 fr. toegestaan aan het fabriek van O. L. Vrouwe kerk te Tongeren, voor de restauratie dezer kerk.

Pèlerinage belge à N.-D. de Lourdes

du 18 avril 1875. — Prix des places aller et retour 1re 180 fr., 2me 140 fr., 3me 80 fr.

Les demandes de circulaires et de renseignements doivent être adressées directement à Mr L. HENRY à Mons.

Sterfgeval.

Eergisteren is te Luik overleden, in den ouderdom van 87 jaren en 9 maanden, M. J.-J. Raikem, eere-procureur generaal bij het hof van beroep van Luik, oud onder-voorzitter van het nationaal Congres, oud minister van Justitie, oud voorzitter van de Kamer de Volksvertegenwoordigers, enz.

M. Raikem bekleedde op twee verschillende tijdstippen het ambt van minister der justitie, eerst van 1831 tot 1835 onder het eerste ministerie van koning Leopold I, daarna van den 8 juni 1839 tot den 18 augustus 1840. In 1847 werd hij door de kiezers van het arrondissement Tongeren lid der kamer gekozen; gedurende 9 jaren was hij voorzitter dezer vergadering.

De wel der overlevenden dwong hem de Kamer te verlaten. Hij wijdde zich toen geheel en al aan zijn ambt van procureur generaal toe, tot in 1838, als wanneer hij op pensioen werd gesteld.

M. Raikem was gedecoreerd van het ijzeren kruis, groot lint van het Leopolds orde en commandeur van het eere-legioen.

Zijn plechtige lijkdienst zal plaats hebben woensdag 27 januari om half elf in de S.-Jans-kerk te Luik. De begrafenis zal plaats hebben te Ciney.

BINNENLAND.

Volgens men meldt zullen er te gelegenheid van het huwelijk van prinses Louisa, een groot getal kwijtscheldingen van straffen worden toegestaan.

— Eenigen tijd geleden werd een geneesheer bij eene boerin geroepen, wier toestand zeer netelig was. Hij was van oordeel dat er eene vergiftiging met lood gebeurd was. Men deed allerhande opzoekingen, zoowel van het water als van het keukengerief, enz., maar men ontdekte niets dat de bewering van den geneesheer kwam staven. De arme vrouw kwijnde nog eenigen tijd en stierf daarna. De geneesheer ging naar de begraafing, waarna de pachter hem ter zijde trok, en hem eene half ledige ledige flesch met citewijn liet zien, welke zijne vrouw half uitgedronken had, alvorens ziek te worden. Hij had dit feit gansch

vergeten tot den dag voor de begraafing. Het geheim was opgelost. Op den bodem van de flesch lagen eene hoeveelheid loodkorrels, beroest door de uitwerking van den citer. Dit was de oorzaak der dood.

— Als waarschuwing voor velen deelt de *Prov. Groninger Courant* het volgende mede: Eene jonge dienstmeid te Groningen, moest in de vorige week als naar gewoonte de wasch doen en maakte hierbij gebruik van blauwsel, waarvan een weinig in eene kleine opene wond aan een harer handen kwam. Dienzelfden dag nog hegon de hand en ook den arm dik te worden, en reeds een paar dagen later moest het meisje zich ter verpleging naar hare familie begeven. Er ontstond koorts. Geneeskundige hulp werd ingeroepen, maar deze mocht niet meer baten. Donderdag avond reeds stierf zij aan de gevolgen.

— Het schijnt dat de knevels, die sedert den oorlog in de mode gekomen waren onder de advocaten van Parijs, thans met een kwaad oog aanzien worden door de magistraten. Aan jonge leden der balie, die met hunne zestien haartjes onder den neus schitteren, worden door de magistraten zaken geweigerd, die zij anders zouden krijgen. Daarom zijn er ook advocaten, die liever geene zaken hebben dan geene knevels. Dat de klanten geschoren werden, dat is ten allen tijde geweten geweest, maar dat nu de advocaten zelve moeten geschoren worden, dat is iets nieuws. Wie weet of het niet beter zal zijn voor de klanten?

— Eenige dagen geleden heeft in een hotel een geestgaard zich de volgende snaaksche grap veroorloofd, welke wij evenwel niet ter navolging aanbevelen. De grappenmaker was recht tijdig opgestaan, voorzorg zich van zeep en scheerkwast en tikte, daarmede gewapend, aan de eerste kamer de beste aan. Op de vraag: « Wie daar? » luide het antwoord: « De barbier, » waarna onze man toegelaten werd. Juist toen hij den tijdelijken bewoner behoorlijk ingezeept had, herinnerde hij zich dat hij zijn mes had achtergelaten, en ging dit daarop halen met de belofte er spoedig mede terug te komen. Na deze eerste gelukkig geslaagde poging meldde de persoon zich aan eene andere kamer aan en verriethe daar denzelfden toer, welken hij tot viermalen herhaalde... om ten slotte zoo spoedig mogelijk de plaat te poetsen. Misschien wachten de ingezepte nog.

— In het vorige jaar werden in Frankrijk van de 500,000 jongelingen, die in de loting voor den militairen dienst vielen 89,000 vrijgesteld en wel 46,000 wegens het sneuvelen of wonden van hun broeders in den laatsten oorlog, 11,400 als zoons of kleinzons van weduwen of van menschen boven de 70 jaar, 4600 als oudere broeders van wezen, 16,000 als te zwak, 40,000 wegens gebrekkelijkheid, 8000 als te klein, 4000 wegens ingewandskwalen, 5000 wegens gezichtsgebreken, 2700 wegens gebreken aan andere organen, 2000 wegens slechte tanden, 1000 wegens stomheid, 1200 wegens vallende ziekte, 600 als doof, 80 als blind, 4000 wegens borstziekten.

— Zes- en twintig soorten achterlaadgeweren zijn thans in gebruik bij de Europeesche legers. De Remington, Vetterli, Snider en Dreyse behooren tot hetzelfde stelsel. Het kleinste geweer is de Vetterli, daarop volgen de Peabody, de Amsler, de Berdan en de Werndl. De Manser- en de Werder-geweren volgen dan. Volgens een schrijven in de *Borsen-Zeitung*, zijn de beste geweren voor militaire doeleinden tot oogenblik de Manser (Duitsch), de Werder (Beiersch), de Berdau (Russisch), de Gros (Fransch) en de Beaumont (Nederlandsch). Het nieuwe Dreyse-geweer wordt door sommigen boven het Manser verkozen. Gemiddeld kan men met de bovengenoemde soorten twaalf schoten in de minuut doen.

— Dat in geen land ter wereld de hotels op groeter schaal en beter wijze ingericht dan in Amerika is meermalen aangetoond. Merkwaardig zijn in dat opzicht eenige bijzonderheden die aan de *Londense Morning Post* door zijn New-Yorkschen correspondent worden medegedeeld omtrent de 15 voornaamste hotels aldaar, die echter slechts weinig grooter zijn dan de 108 andere.

In die 15 hotels leeft in den loop van een jaar, eene tijdelijke bevolking van 1,500,000 personen. die voor haar onderhoud in dien tijd ongeveer 14,000,000 dollars uitgeven.

Wekelijks worden in die hotels 54,600 pond vleesch en 600,000 pond visch verbruikt en in het jaar 600,000 pond oesters.

Aan eieren worden jaarlijks 5,000,000 stuks verbruikt, aan gevogelte en wildbraad 4,500,000 pond, meel 10,000 vaten, aardappelen 20,000 vaten, koffie 150,000 pond, thee 35,000 pond, suiker 700,000 pond, boter 450,000 pond, enz. In hunne waschrichtingen worden jaarlijks 19,000,000 stuks goed gewasschen.

Zij verbruiken 60 miljoen kubieke voeten gas en 25,000 tonnen steenkolen, terwijl zij 15,000 tonnen ijs noodig hebben tot verkoeling. Gezamenlijk hebben zij 4662 kamers, waarin gemakkelijk 6050 personen desnoods 7640 kunnen logeeren.

Het gemiddeld aantal gasten bedraagt dagelijks 2435, tot wier bediening 1436 vrouwelijke en 1479 mannelijke bedienden aanwezig zijn.

Een aantal van 390 equipages staat ter beschikking van de gasten, waarvoor deze echter behoorlijk moeten betalen. De dagelijkse kosten van logis voor een heer bedragen gemiddeld 40 dollars.

BUITENLAND.

Frankrijk.

Willt zij eenige cijfers kennen, welke het bedrag der schade bepalen, door de Commune van Parijs aangericht?

Ze zijn welsprekend! Deze cijfers zijn ontleend aan het blad der *Société d'Assurances*:

De Tuilerien en de Louvre zijn geschat op 55 mill.
Het stadhuis op 50 »
Het ministerie van finantien 45 »
De Staatsraad en de Rekenkamer 40 »
Het pakhuis der Vilette en het openbaar pakhuis 27 »
Het gerechtshof 5 »
De burgershuizen te zamen 78 »

Als men die millioenen te zamen telt met degenen, die wij niet weten, komt men op eene som van 250 millioenen.

En daaronder zijn nog niet begrepen de koopwaren, de kunstvoorwerpen, een verlies dat men geschat heeft op 270 millioenen.

De Commune zou dan aan Parijs een som van 300 millioen gekost hebben, juist het TIENDE deel der oorlogs-schatting, door geheel Frankrijk aan Duitschland betaald.

EEN VERDWENEN LIJK.

Eene geheimvolle gebeurtenis heeft groote ontroering verwekt in het 13^e arrondissement van Parijs Twee personen, die verleden nacht langs den boulevard Grenelle kwamen, vonden voor de deur van een slecht befaamd huis, een man met bloed aangezicht en gansch beweegloos op den grond liggen. Zij richtten hem op en plaatsten hem tegen den muur, doch toen zij hem wilden hulp verleen, bemerkten zij dat hij had opgehouden te leven. Alsdan gingen zij op zoek naar politie-agenten en toen zij er eindelijk gevonden hadden, keerden zij met dezelve terug, maar het lijk was verdwenen.

Men ondervroeg de meesteres van het huis, die zegde, dat er twist was ontstaan tusschen eenige gewone bezoekers van haar huis. Ondertusschen ontstond er eene samenscholing voor de deur en de vrouw, op een man nit den hoop wijzende, zegde dat hij een der personen was welke getwist hadden.

Men verzekerde zich onmiddellijk van dien persoon, wiens verklaringen aanleiding gaven tot aanhouding van nog drie andere mannen, welke evenals de eerste bekenden, dat er eene worsteling had plaats gehad, maar loochende er deel aan genomen te hebben, en elk op zijne beurt de schuld op de drie anderen legden. Het lijk van den vermoorde is nog niet teruggevonden, doch het onderzoek der zaak wordt ieverig voortgezet.

Duitschland.

Dezer dagen werd te Hloxtor iemand met groote plechtigheid ter aarde besteld, die daarbij voor de tweede maal en nu voor goed werd begraven. Op 14 dezer werd namelijk het stoffelijk overschot van den majoor Götth ter laatste rustplaats gebracht. De overledene had den hoogen leeftijd van 86 jaren bereikt en was reeds in zijne jeugd in den militairen dienst getreden. Hij had onder ander den ganschen veldtocht naar Rusland meegemaakt.

Na een geduchten veldslag, zwaar gewond, onder dooden en gekwetsen gevonden, werd hij onder de eersten gerangschikt en in een grooten kuil geworpen. Toevalligerwijze lag hij bovenop en ont kwam ten gevolge van bijkomende omstandigheden als door een wonder aan het lot, dat hem was toegedacht. Later streed hij tegen Napoleon en nam zijn onslag uit den dienst.

Engeland.

Wetenswaardige berichten omtrent waarnemingen, gedaan bij den overgang van Venus voorbij de zon, zijn van het eiland Mauritius tot ons gekomen, en dat wel van eene expeditie, niet door eene regeering, maar door lord Lindsay voor eigen rekening en onder zijne persoonlijke toezicht uitgezonden. Meer dan 200 photographische afbeeldingen, waarvan 110 zijne medewerkers verkregen. Lord Lindsay was niet te vreden met photographieën, die den overgang geleidelijk teruggeven, maar hij heeft door zijne tochtgenooten luitenant Gill en dr. Copeland, met den heliometer en andere werktuigen de afstanden doen opnemen en den diameter van Venus doen onderzoeken. Over het algemeen wordt de uitslag der expeditie van lord Lindsay als zeer merkwaardig aangemerkt.

Spanje.

Alvorens don Alfonso Sarragossa verliet, zijn er talrijke troepen naar Alhama vertrokken, omdat de Carlisten de reis langs den spoorweg zeer gevaarlijk maakten.

De koning is den 21 januari, ten 7 ure, naar Tudela en Tafalla vertrokken.

De krijgsverrichtingen zullen onmiddellijk na zijne aankomst beginnen.

Ziehier welk telegram koningin Isabella, nit Sarragossa ontvangen heeft, onder dagteekening 20 januari:

Het défilé der troepen heeft plaats gehad te

midden der uitbundigste vreugde van de bevolking en het leger.

De koning heeft al de corporation ontvangen in het aartsbisschoppelijk paleis. De dames hebben hem als geschenk aangeboden eene schoone beeltenis van O. L. Vrouwe del Pilar. Als wedergift heeft de koning een kostbaar juweel geschonken aan de patrones van het land.

De bevolking viert feest. De koning zendt de uitdrukking zijner diepste gevoelens aan zijne doorluchtige moeder.

De *Pull Mall Gazette* zegt dat er niet mag bekend worden dat de koning met zooveel geestdruif ontvangen wordt als alfonsistische drukpers wil doen gelooven. Voor het oogenblik bestaan er nog geene reden om hem zoo toe te juichen, want het pronunciamiento van luitenant-general Martinez Campos, de afschaffing der jury, en het weigeren om eene Cortes te bereepen, zijn geene punten om aanspraak te maken op de dankbaarheid des volks.

Verder zegt het dagblad dat de Alfonsisten het oogenblik slecht gekozen hebben tot uitvoering van hun pronunciamiento. Het vraagt of het niet beter zou geweest zijn te wachten, tot er eene doorslaande overwinning op de Carlisten behaald werd; dan immers was de groote hinderpaal welke zich tegen den koning verzet, grootendeels uit den weg geruimd en had het volk met recht kunnen toepichen voor hem, die aan Spanje vrede bracht.

Italië.

Eene werkstaking, zooals men er nog geen had beleeft, is in Italië uitgeborsten. De wisselagenten van Genna, Livorno, Milaan, Florentie, Venetie, enz., weigeren de uitoefening hunns amts voort te zetten, ten gevolge van de nieuwe belasting op de beurszaken.

China.

EEN TWEDE SALOMON.

De *North China Herald* van Nanking verhaalt de volgende geschiedenis, waarvan de ontkenning eene treffende gelijkenis heeft met de rechtspraak van Salomon. Tijdens den oproer der Taepings werd een gewild Chinees, wonende te Nanking, onder de wapens geroepen om de oproerlingen te helpen bevechten. Toen de oorlog geëindigd was, keerde hij met terug en zijne vrouw gedurende verscheidene jaren niet meer van hem gehoord hebbende, beschouwde zich als weduwe en nam het voorstel aan van eenen aanbieder, die haar sedert eenigen tijd dringend verzocht haar lot met het zijne te vereenigen.

Zij werden dus voor de overheid goed en wettig getrouwd en leefden gedurende eenigen tijd gelukkig met elkander, toen op zekeren morgen de eerste man terug verscheen en eische dat hij in zijne rechten zou hersteld worden. De tweede man wilde daarvan niet hooren en haalde zijne papieren te voorschijn, die bewezen dat hij de wettige echtgenoot zijner vrouw was. Aldus werd de zaak voor den rechter gebracht, die zich in groote verlegenheid bevond en niet wist aan wie van de twee hij gelijk zou geven.

Nogtans, na eenige oogenblikken overwogen te hebben, verzocht hij de beide mededingers hem de vrouw voor een tiental dagen toe te vertrouwen en na dien tijd terug te keeren, om zijne uitspraak te vernemen. Zoo gezegd, zoo gedaan. Doch reeds van den vijftien of den zesden dag deed de rechter de beide mannen terugkomen en had het spijt hen te melden dat de vrouw overleden was en dat bijgevolg een van hen beiden het lijk moest laten afhalen en voor de begrafenis zorgen.

De eerste man dit hoorende, riep uit, dat hij geene doode vrouw begeerde; eene levende vrouw moest hij hebben, of zoo niet, dat men hem maar moest gerust laten. De tweede integendeel, zegde, dat hij wel is maar arm was, maar toch zijne vrouw behoorlijk zou doen begraven, omdat zij altijd goed voor hem was geweest; hij vroeg dat men hem haar stoffelijk overblijfsel zou overleveren.

« Het is goed, » antwoordde de rechter, eene gordijn wegschuivende. Hier is nwe vrouw levend en gezond. Indien zij toestemt, kunt gij haar meenemen. » De vrouw wachte zich wel te weigeren, daar zij gezien had dat haar eerste man haar niet genoeg beminde om haar te laten begraven.

Politiek overzicht.

In Spanje is het veel gemakkelijker, militaire oproeren te maken, dan op het slagveld de overwinning te behalen. Dit ondervond deze week de heer Martinez Campos, benoemd tot markies van Sagunte, in belooning van zijne diensten, tot herstel des koninkdoms hewezen. Drie duizend Carlisten, aangevoerd door Tristany, hebben hem niet alleenlijk gedwongen, rechtsomkeer te maken, toen hij naar Olla trok, maar hebben bovendien zich meester gemaakt van de stad Granollers, op zes uren van Barcelona!

In Bardonnez en Campesières (Zwitserland) zijn onlusten uitgeborsten ter gelegenheid van het doopsel eens kinds, behoorende tot eene katholiek-liberale familie. De Staatsraad heeft de militaire bezetting dezer gemeenteh bevolen.